

8. Судова експертиза: нормативно-правове регулювання та наукові коментарі: [Навч. -довідк. посібник]. – Харків: ТОВ «Одіссей», 2004. – 448 с.

9. Репешко П. Перспективи удосконалення організації судово-експертної діяльності в Україні / П. Репешко // Ефективність державного управління: зб. наук. праць. – 2011. – Вип. 26. – С. 116–121.

Варцаба В.М. К вопросу взаимодействия следователей и экспертных подразделений.

Анализируются отдельные аспекты взаимодействия следователя с лицами, которые владеют специальными знаниями в процессе расследования уголовных дел. Уделено внимание вопросам независимости экспертных подразделений.

Ключевые слова: преступность, эксперт-криминалист, экспертные подразделения, следы преступления, технические средства, специальные знания, экспертиза.

Vartsaba V.M. To the Issue of Investigators and Expert Subdivisions Interaction.

Separate aspects of the interaction of investigator and persons having special knowledge in the process of criminal case investigation are analyzed. Attention is paid to the question of independence of expert units.

Key words: criminality, expert criminologist, expert units, evidence of crime, technical facilities, special knowledge, expertise.

Стаття надійшла 25 лютого 2013 р.

УДК 343.132

А.В. Захарко

**ПІДСТАВИ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИМ ОВС
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ
ОГЛЯДУ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ,
ЩО ПЕРЕБУВАЄ У ВОЛОДІННІ ОСОБИ**

Проаналізовано нормативні акти, якими регламентується право слідчого органів внутрішніх справ проводити огляд транспортного засобу. Виокремлено підстави проведення слідчим ОВС у кримінальному процесі огляду транспортного засобу, що перебуває у володінні особи, без рішення суду і без добровільної згоди володітеля транспортного засобу на проведення огляду.

Ключові слова: підстави проведення огляду, володілець транспортно-го засобу, добровільна згода.

Постановка проблеми. Огляд є найбільш поширеним і переконливим для людини способом отримання інформації про оточуючу дійсність. Вірогідно, саме тому огляд як слідча (розшукова) дія проводиться в абсолютній більшості кримінальних проваджень. Втім, підстави проведення огляду в кримінальному процесі не вичерпуються ч. 3 ст. 233, ч. 2 ст. 234, ч. 2 ст. 237 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК) [1]. Огляд, до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР), може бути проведений за наявності підстав, передбачених в інших Законах України (далі – ЗУ).

Такі підстави передбачені в ЗУ «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, прекурсорів і зловживанню ними» [2], ЗУ «Про боротьбу з тероризмом» [3] та ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану» [4]. Але в зазначених законах не регламентується процесуальний порядок проведення огляду. У статті досліджується співвідношення регламентації підстав проведення огляду в зазначених законах із їх регламентацією в КПК, а також основні положення процесуального порядку проведення огляду на підставі зазначених законів з метою отримання допустимих доказів і подальшого їх використання в кримінальному провадженні. Аналізується, які підстави на проведення огляду транспортного засобу слідчому ОВС надає закон в умовах відсутності добровільної згоди володільця транспортного засобу і відсутності рішення суду на проведення огляду.

Актуальність статті зумовлена необхідністю чіткого і зрозумілого професійного тлумачення підстав проведення слідчим ОВС огляду транспортного засобу, що перебуває у володінні особи, в кримінальному процесі після набуття чинності КПК 2012 року.

Стан дослідження. Дослідженню питань правозастосування, пов'язаних із здійсненням огляду в кримінальному процесі, присвятили свої праці В.Т. Маляренко [5], І.В. Солов'євич [6], М.М. Стоцька [7], Д.М. Тимчишин [8], А.П. Черненко [9] та інші дослідники. Втім, аналіз цих й інших публікацій показує, що не всі питання, визначені при постановці проблеми, знайшли свого вирішення. Тому зазначені публікації будуть використані, здебільшого, як базовий теоретичний матеріал для обґрунтування висновків щодо повноважень слідчого на проведення огляду.

Метою цієї наукової статті є аргументування висновку про підстави проведення слідчим ОВС огляду транспортного засобу, що

перебуває у володінні особи, і кореспондуючий цим підставам висновок щодо обов'язків володільця транспортного засобу.

Виклад основних положень. Розпочнемо дослідження зі з'ясування загальних положень регламентації проведення огляду слідчим ОВС. Огляд, як і інші слідчі дії, відповідно до ч. 1 ст. 223 КПК спрямований на отримання доказів у конкретному кримінальному провадженні. Крім того, слідчий має право проводити огляд місця події (в тому числі й транспортного засобу, якщо він має безпосередній стосунок до місця події) на підставі ч. 3 ст. 214 КПК у невідкладних випадках до внесення відомостей до ЄРДР. За відсутності вищезазначених правовідносин проводити огляд слідчий не має права. Варто зауважити, що слідчий не має права брати участь у кримінальному провадженні (в тому числі, проводити слідчі дії) за наявності підстав для відводу, передбачених у ст. 77 КПК.

У даному контексті слід визначити термін «огляд». В тлумачному словнику огляд тлумачиться як дія, що полягає в уважному розгляданні кого-, чого-небудь з усіх боків, обдивлянні, послідовному розгляданні з метою обстеження, ознайомлення з чимось, виявленні чого-небудь, оцінюванні чого-небудь у сукупності з певної точки зору [10, с. 433]. У найпростішому розумінні огляду – це «що бачу, те й пишу (та фіксую на технічний засіб)». Зауважимо, що у нормах КПК України немає дефініції поняття огляд. У КПК регламентовано мету огляду, його учасників і дуже стисло – в ч. 5 ст. 237 КПК, що дозволяється при проведенні огляду (а саме: при проведенні огляду дозволяється вилучення лише речей і документів, які мають значення для кримінального провадження, та речей, вилучених з обігу), та в ч. 7 ст. 237 КПК права слідчого, прокурора і спеціаліста фіксувати проведення огляду. Виходячи з міркувань спеціального дозвільного типу правового регулювання, така регламентація огляду в КПК видається не досить ретельною. Зокрема, закон недостатньо чітко розмежовує співвідношення підстав проведення огляду володіння особи, передбачених у КПК, із підставами проведення огляду, передбаченими в інших законах, з точки зору регламентації подальшого процесуального порядку проведення такого огляду, зокрема, необхідності звернення слідчого ОВС до слідчого судді з клопотанням про проведення огляду. А відповідно до ч. 2 ст. 321 Цивільного кодексу України [11] особа може бути обмежена у здійсненні права власності лише у випадках і в порядку, встановлених законом. У ч. 1 ст. 86 КПК зазначено, що доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленому

КПК. Відповідно до ч. 1 ст. 87 КПК докази, отримані внаслідок істотного порушення прав людини, гарантованих Конституцією, є недопустимими. Підтримуємо думку М.М. Стоцької [7, с. 162] стосовно того, що огляд транспортного засобу в кримінальному провадженні без згоди його власника або водія є порушенням права власності. Відповідно до ч. 1 ст. 30 Конституції України не допускається проникнення до володіння особи, проведення в ньому огляду інакше як за вмотивованим рішенням суду [12]. Разом з тим, кримінальний процесуальний закон передбачає випадки правомірного проведення огляду транспортного засобу без згоди його власника і без вмотивованого рішення суду.

Проаналізуємо, які ж підстави надає слідчому ОВС закон для проведення огляду транспортного засобу в кримінальному процесі, тобто, не лише у конкретному кримінальному провадженні, а й до внесення відомостей до ЄРДР. Відповідно до ч. 3 ст. 214 КПК у невідкладних випадках може бути проведений огляд місця події. Оскільки кримінальний процесуальний закон не регламентує спеціальний процесуальний порядок проведення огляду місця події до внесення відомостей до ЄРДР, слідчі в цьому випадку повинні керуватися передбаченими у КПК загальними нормами, якими регламентується проведення огляду. На підставі ст. 237 КПК з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення слідчий, прокурор проводить огляд місцевості, приміщення, речей та документів. Огляд володіння особи здійснюється згідно з правилами КПК, передбаченими для обшуку житла чи іншого володіння особи. Відповідно до ст. 233 КПК слідчий, прокурор має право до постановлення ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи лише за добровільною згодою особи, яка ним володіє, а також у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину*. При проведенні огляду в вищезазначених трьох невідкладних випадках прокурор, слідчий за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно після здійснення огляду звернутися з клопотанням про проведення огляду до слідчого судді. Слідчий суддя розглядає таке клопотання згідно з вимогами ст. 234 КПК, перевіряю-

* Ці ж три невідкладні випадки передбачені в ч. 2 ст. 30 Конституції України як виняток зі звичайного встановленого законом порядку проникнення до володіння особи, проведення в ньому огляду.

чи, крім іншого, чи дійсно були наявні підстави для проникнення до володіння особи без ухвали слідчого судді. Якщо ж прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого про огляд, або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про огляд, встановлені внаслідок такого огляду докази є недопустимими, а отримана інформація підлягає знищенню в порядку, передбаченому ст. 255 КПК.

Крім КПК підстави для проведення огляду, без зазначення виду судочинства, за правилами якого слід проводити огляд, передбачені в наступних законах:

1) у ст. 8 ЗУ «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, прекурсорів і зловживанню ними» передбачено, що огляд транспортного засобу, вантажу, що в ньому знаходиться, особистих речей водія і пасажирів може бути здійснено посадовими особами органів Міністерства внутрішніх справ України (а відтак, і слідчими ОВС – А.З.) на підставі заяв, повідомлень про правопорушення, пов'язані з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин чи прекурсорів, або за наявності про це іншої достовірної інформації компетентних органів. У разі виявлення речовин, які викликають підозру як такі, що належать до наркотичних, психотропних або прекурсорів і потребують подальшого дослідження, а також наявності у водія чи пасажирів ознак наркотичного сп'яніння транспорт і зазначені особи можуть бути доставлені в органи внутрішніх справ для з'ясування необхідних обставин;

2) у ст. 4 і 5, а також п. 4 ст. 15 ЗУ «Про боротьбу з тероризмом» передбачено, що працівники ОВС (в тому числі слідчі – А.З.), які залучені до проведення антитерористичної операції, мають право здійснювати особистий догляд громадян, огляд речей, що при них знаходяться, транспортних засобів та речей, які ними перевозяться;

3) у п. 2 ч. 1 ст. 16, п. 2 ч. 1 ст. 18 ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану» передбачено, що особистий огляд, огляд речей, транспортних засобів, багажу і вантажів може здійснюватися серед інших додаткових заходів правового режиму надзвичайного стану*.

* Як зазначає А.О. Виприцький, надзвичайний стан в Україні вводився за часів незалежності лише один раз у зв'язку із захворюванням північ високопатогенним грипом в окремих населених пунктах Автономної Республіки Крим на підставі Указу Президента України «Про введення надзвичайного стану в населених пунктах Автономної Республіки Крим»: Закон України від 06 січня 2005 року № 239 [13, с. 3, 43].

Отже, слід розрізняти: 1) підстави проведення огляду транспортного засобу в кримінальному процесі, тобто норми законів, що надають слідчому право провести огляд до внесення відомостей до ЄРДР і 2) підстави проведення огляду транспортного засобу в кримінальному провадженні, тобто після внесення відомостей до ЄРДР.

Підстави проведення огляду транспортного засобу до внесення відомостей до ЄРДР слід розуміти ширше, аніж передбачені в КПК. До цієї групи підстав, крім передбачених у ч. 3 ст. 233, ч. 2 ст. 234, ч. 2 ст. 237 КПК, слід віднести і вищеперелічені підстави, передбачені у ЗУ «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, прекурсорів і зловживанню ними», ЗУ «Про боротьбу з тероризмом» та ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану».

Після внесення відомостей до ЄРДР підстави проведення огляду транспортного засобу звужуються і регламентуються виключно в ч. 3 ст. 233, ч. 2 ст. 234, ч. 2 ст. 237 КПК. Розуміти більш розширено перелік таких підстав не можна, бо в цьому разі порушуються положення ч. 3 ст. 9 КПК з приводу того, що ЗУ, положення яких стосуються кримінального провадження, повинні відповідати КПК. При здійсненні кримінального провадження не може застосовуватися закон, який суперечить КПК. Цей висновок відповідає також і правилу конкуренції загального і спеціального закону, відповідно до якого в аналізованій ситуації повинен застосовуватися спеціальний закон, а спеціальним законом при проведенні огляду в кримінальному провадженні є КПК.

Такими є передбачені у законі підстави проведення огляду транспортного засобу, в тому числі, у випадку відмови володільця транспортного засобу надати добровільну згоду на проведення огляду останнього та відсутності рішення суду на проведення огляду. Недотримання вимог щодо підстав проведення огляду транспортного засобу є незаконним оглядом і тягне за собою кримінальну відповідальність за ст. 162 КК України [14].

Отже, при проведенні огляду до внесення відомостей до ЄРДР, за наявності передбачених у вищезазначених законах підстав до проведення огляду, слідчий ОВС повинен повідомити володільця транспортного засобу про свій намір провести огляд транспортного засобу. Слідчий має право (тобто, не зобов'язаний) запитати у володільця транспортного засобу, чи дає він добровільну згоду на огляд транспортного засобу. Якщо володільць транспортного засобу надав письмову

добровільну згоду на проведення огляду, то незалежно від результату проведення огляду слідчому не потрібно звертатися до слідчого судді за відповідною ухвалою. Якщо ж володілець транспортного засобу не дав письмової добровільної згоди на проведення огляду транспортного засобу, то слідчий проводить огляд, зазначивши в протоколі підставу його проведення. При виявленні в результаті такого огляду доказів учинення кримінального правопорушення слідчий вносить відомості до ЄРДР і на підставі ч. 3 ст. 233 КПК, за погодженням з прокурором, зобов'язаний невідкладно після здійснення огляду звернутися з клопотанням про проведення огляду до слідчого судді. Так само звертатися до слідчого судді слідчий ОВС повинен і при проведенні огляду після внесення відомостей до ЄРДР.

У разі проведення огляду транспортного засобу до внесення відомостей до ЄРДР й якщо в результаті огляду не виявлено доказів вчинення кримінального правопорушення, слідчий ОВС, керуючись ч. 3 ст. 214 КПК, негайно після завершення огляду все одно повинен внести відомості до ЄРДР, і після цього, за погодженням з прокурором, звернутися до слідчого судді з клопотанням про проведення огляду. На нашу думку, виходячи з міркувань раціональної організації роботи слідчого, сам лише факт проведення слідчим огляду не повинен тягнути за собою обов'язкове внесення слідчим відомостей до ЄРДР, і, крім того, якщо в результаті огляду не виявлено доказів вчинення кримінального правопорушення, є недоцільним зобов'язувати слідчого звертатися до слідчого судді з клопотанням про проведення огляду. В усякому разі до того часу, доки в сторони обвинувачення виникнуть наміри використати отримані в результаті проведеного огляду відомості. Отже, до ч. 3 ст. 214 і ст. 237 КПК доцільно внести відповідні зміни, які б дозволили слідчому в зазначеному випадку не звертатися до слідчого судді з клопотанням про проведення огляду.

Варто також зазначити, що відповідно до ч. 5 ст. 40 КПК слідчий, здійснюючи свої повноваження згідно з вимогами КПК, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється. На нашу думку, самостійність слідчого розповсюджується і на випадки, коли слідчий проводить огляд на підставах, передбачених у вищезазначених ЗУ*.

* При проведенні огляду транспортного засобу на підставах, передбачених не в КПК, а в вищезазначених ЗУ слідчий змушений керуватися не лише ч. 5 ст. 40 КПК, якою регламентується самостійність слідчого, а й ст. 237 КПК

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, службові особи, інші фізичні особи зобов'язані виконувати законні вимоги та процесуальні рішення слідчого. Таким чином, у разі незгоди володільця транспортного засобу з законністю підстав проведення огляду, він не вправі перешкоджати слідчому проводити огляд транспортного засобу, в усякому разі, якщо такий огляд не пов'язаний із проникненням всередину транспортного засобу*.

Володільця транспортного засобу у випадку перешкоджання проведенню огляду слід притягувати до юридичної відповідальності. Таким чином, володільця транспортного засобу, після повідомлення йому слідчим свого рішення провести огляд транспортного засобу, зобов'язаний не користуватися транспортним засобом протягом розумного строку, необхідного слідчому для проведення огляду транспортного засобу. У випадку, коли на думку володільця транспортного засобу, слідчий ОВС порушує (чи порушив) вимогу розумності строку проведення огляду транспортного засобу, володільця транспортного засобу має право на підставі ч. 6 ст. 28 КПК звернутися до прокурора, слідчого судді або суду з відповідним клопотанням або скаргою**.

Звертаємо також увагу, що відповідно до п. 1.10 Правил дорожнього руху власник транспортного засобу – це фізична або юридична особа, яка володіє майновими правами на транспортний засіб та має на це відповідні документи; водій – особа, яка керує транспортним засобом і має посвідчення водія на право керування транспортним засобом відповідної категорії. Водієм також є особа, яка навчає керуванню транспортним засобом, перебуваючи безпосередньо в транспортному засобі [16]. У даній статті поєднано зміст категорій власника і водія транспортного засобу у більш використовуваному в кримінальному

та абз. 2 ч. 7 ст. 223 КПК, якими регламентується процесуальний порядок проведення огляду і участь понятих при його проведенні з причини того, що інших (тобто, спеціальних) норм закону, які слідчий міг би застосувати в такій ситуації, немає.

* У цій статті не досліджуються повноваження слідчого на проникнення всередину транспортного засобу. Ці повноваження будуть досліджені в наступній публікації.

** П. 5.2 Інструкції про порядок розгляду і вирішення звернень та особистого прийому в органах прокуратури України, затвердженої наказом Генерального прокурора України № 9гн від 21 червня 2011 року [15].

процесі терміні «володілець транспортного засобу». Кримінальний процесуальний закон, регламентуючи повноваження слідчого щодо огляду транспортного засобу, основний наголос робить на володінні транспортним засобом, тобто майновому аспекті права користуватися транспортним засобом. Тому в разі, коли власник автомобіля не дає добровільної згоди на проведення огляду автомобіля, а водій таку згоду дає, слідчий повинен виходити з пріоритетності врахування думки власника транспортного засобу. Разом з тим вважаємо, що в разі, коли думка власника транспортного засобу щодо згоди чи незгоди на огляд автомобіля слідчому ОВС не відома, а водій автомобіля дає добровільну згоду на огляд автомобіля, то такої згоди для слідчого є достатньо, і подальший процесуальний порядок проведення огляду не потребує звернення до слідчого судді з клопотанням про проведення огляду.

Висновок. У статті обґрунтовано висновки про підстави огляду слідчим ОВС транспортного засобу без відповідної ухвали слідчого судді та без добровільної згоди володільця транспортного засобу надати автомобіль для огляду, а також деякі положення процесуального порядку проведення такого огляду. Після внесення відомостей до ЄРДР перелік підстав для проведення огляду слідчим звужується, оскільки не можна застосовувати підстави, передбачені в ЗУ «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, прекурсорів і зловживанню ними», ЗУ «Про боротьбу з тероризмом» та ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану». Володілець транспортного засобу, після повідомлення йому слідчим свого рішення провести огляд транспортного засобу, зобов'язаний не користуватися транспортним засобом протягом розумного строку, необхідного слідчому для проведення огляду транспортного засобу.

У подальших дослідженнях планується висвітлити розв'язання проблемних питань з приводу більш детальної регламентації процесуального порядку проведення огляду транспортного засобу, зокрема, повноважень слідчого ОВС щодо проникнення до транспортного засобу під час проведення огляду.

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України: Закон України. – Х.: Одісей, 2012. – 360 с.

2. Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, прекурсорів і зловживанню ними: Закон України № 62/95-

ВР від 15 лютого 1995 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [//www.rada.gov.ua/](http://www.rada.gov.ua/)

3. Про боротьбу з тероризмом: Закон України № 638-IV від 20 березня 2003 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [//www.rada.gov.ua/](http://www.rada.gov.ua/)

4. Про правовий режим надзвичайного стану: Закон України № 1550-III від 16 березня 2000 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [//www.rada.gov.ua/](http://www.rada.gov.ua/)

5. Маляренко В.Т. Про недоторканність житла та іншого володіння особи як засаду кримінального судочинства / В.Т. Маляренко // Вісник Верховного Суду України. – 2004. – № 9 (49). – С. 2–13.

6. Вагілевич К.В. Дотримання прав і свобод особи під час проведення огляду місця події / К.В. Вагілевич, І.В. Солов'євич // Актуальні проблеми розкриття та розслідування злочинів у сучасних умовах: Міжнародна науково-практич. конф. (5 листоп. 2010 року, м. Запоріжжя): матеріали: у 3-х ч. – Запоріжжя: Юридичний ін-т ДДУВС, 2010. – Ч. III. – С. 16–19.

7. Стоцька М.М. Забезпечення охорони та захисту прав водіїв підрозділами Державтоінспекції / М.М. Стоцька // Управління адміністративно-політичною діяльністю у сфері захисту прав і свобод громадян та забезпечення правопорядку: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Одеса, 3–4 черв. 2005 року): за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. О.Ф. Долженкова – Одеса: Вид-во ОЮІ НУВС, 2005. – С. 159–162.

8. Тимчишин Д.М. Використання науково-технічних засобів під час огляду речей за фактами вчинення вбивств / Д.М. Тимчишин // Актуальні проблеми застосування нового кримінального процесуального законодавства України та тенденції розвитку криміналістики на сучасному етапі: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (5 жовт. 2012 р., Харків) / МВС України; Харк. нац. ун-т внутр. справ; Кримінологічна асоціація України. – Х.: ХНУВС, 2012. – С. 365. – (Препринт / МВС України; Харк. нац. ун-т внутр. справ; Кримінологічна асоціація України; 2012).

9. Черненко А.П. Проникнення у житло чи інше володіння особи: структурний елемент слідчих дій чи самостійний інститут кримінально-процесуального права? / А.П. Черненко // Вісник Луганської акад. внутр. справ МВС імені 10-річчя незалежності України. – 2003. – № 3. – С. 141–148.

10. Новий глумачний словник української мови. – 2 т. Вид. друге, випр. – К.: Аконіт, 2008. – 926 с.

11. Цивільний кодекс України № 435-IV від 16 січня 2003 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [//www.rada.gov.ua/](http://www.rada.gov.ua/)

12. Конституція України № 254к/96-ВР від 28 червня 1996 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [//www.rada.gov.ua/](http://www.rada.gov.ua/)

13. Виприцький А.О. Адміністративний примус в умовах надзвичайного стану: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Андрій Олексійович Виприцький. – Д., 2011. – 219 с.

14. Кримінальний кодекс України № 2341-III від 05 квітня 2001 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [//www.rada.gov.ua/](http://www.rada.gov.ua/)

15. Інструкції про порядок розгляду і вирішення звернень та особистого прийому в органах прокуратури України, затверджені наказом Генерального прокурора України № 9гн від 21 червня 2011 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.gr.gov.ua/.../file_downloader.html?_

16. Про правила дорожнього руху: Постанова Кабінету Міністрів України № 1306 від 10 жовтня 2001 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1306-2001-%D0%BF>

Захарко А.В. Основания проведения следователем ОВД в уголовном процессе осмотра транспортного средства, находящегося во владении лица.

Проанализированы нормативные акты, которыми регламентируется право следователя органов внутренних дел проводить осмотр транспортного средства. Выделены основания проведения следователем ОВД в уголовном процессе осмотра транспортного средства, находящегося во владении лица, без решения суда и без добровольного согласия владельца транспортного средства на проведение осмотра.

Ключевые слова: основания проведения осмотра, владелец транспортного средства, добровольное согласие.

Zakharko A.V. Grounds for Examination of Private Personal Vehicle within the Criminal Procedure by Law Enforcement Investigator.

Normative acts regulating the power of law enforcement investigator to examine vehicle are analyzed. The grounds for criminal procedural examination of a vehicle owned by a private person by an investigator of Bodies of Internal Affairs without a court decision and without the voluntarily permission of the owner of the vehicle for examination are distinguished.

Key words: grounds for investigative examination, vehicle owner, voluntarily consent.

Стаття надійшла 11 березня 2013 р.

УДК 343.985 (477)

Н.М. Максимішин

**ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРЕВАГИ ФІКСАЦІЇ
СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНІЧНИМИ
ЗАСОБАМИ ЗА ЧИННИМ КПК УКРАЇНИ**

Розглянуто особливості та основні переваги фіксації судового допиту технічними засобами. Аналізується значення процедури фіксації судового допиту в кримінальній справі та роль у судочинстві.

Ключові слова: допит, технічні засоби, суд, секретар судового засідання, фіксування кримінального провадження.